

BALUARTE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'75 pesset
 ESPANYA: any, 8 dies.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

RÉDACCIO I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24
 Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Revista de la Festa Major de 1923

La nostra missió de periodistes ha degut veure's diferida per altres atencions inherents a l'organització de la Festa Major que acaba de transcorre, havent estat enduts a suprimir l'edició de la setmana passada i publicar en doble la present per tal d'obtenir un reportatge més acurat.

Amb el cor ple d'alegria, declararem que tant els actes oficials, com els populars i particulars de les societats recreatives, ens han satisfet abastament, podent assenyalar amb una monjoia ben vistosa la Festa Major de 1923, mercès a l'esforç de tots i d'una fàlisi especialíssima de la Comissió de Festes presidida pel nostre digníssim Alcalde, Sr. Planas i Robert, qui s'ha multiplicat en activitats i sollicituts extraordinàries.

Les Festes populars

Malgrat les confidències a cau d'orella i els malèvols consells dels detractors de la fama de la Vila Blanca, les dances populars han sortit en bon nombre a difondre l'alegria per la població. El tritlleig de campanes, les trona-des, els picarols de pastorets, cercolets i bastons, els tabals dels diables, les gralles, fluviols i instruments diversos dels Gegants i Nans, ens han fet revivre la pura tradició que caracteritza les nostres festes i sense la qual perdrien tot el sabor sitgetà.

El pas de la Bandera de l'Apòstol i dels Sants Tabernacles entre dues llums, fou d'una visualitat esplèndida, prodigant els Diables i la Fera-Foguera coets i sortidors.

Però l'espectacle popular on excel·liren els balls terrals fou la *Revetlla Mediterrània*, que començà a les deu de la nit del 23,

amb un magnífic *Castell de Focs d'artifici* mai vist, ja que s'hi donaren a coneixe els més atrevits perfeccionaments de la pirotècnia, tant en el que es refereix a les rodes i altres combinacions rutilants engegades des del Baluart, com els moderns incendis efectuats dins la mar. El successor de En Saura rebé merescudes felicitacions, a les quals ajuntem la nostra. El passeig del Dr. Robert estava ricament il·luminat a la veneciana.

Finits els focs artificials, eixí de la cala que marca La Punta i el Baluart, la corrúa bulliciosa de les dances precedida pels Gegants i la Fera-Foguera i tancada per la Banda de Música de la Festa, que dirigeix el Mtre. Torrents. La fantasia més exaltada i la plàstica més perfecta s'oferreren als ulls de l'immensa multitud d'espectadors, que, no sabent exterioritzar altrement llur satisfacció, aplaudia a desdir.

Aquest és un número de la Festa introduït l'any passat i que, havent assolit tan esplèndit triomf, quedarà incorporat per sempre a la bellíssima *Revetlla Mediterrània*, anomenada abans modestament «Festival a la Ribera».

La *Matinal* oferí enguany una novetat que tindria de servir de alligonament a la joventut suburènca sens distinció de matifes. L'Il·lustríssim Ajuntament degué suplir la manca de joves per anar a tirar flors, ocupant tres luxosos automòbils generosament cedits per llurs propietaris. Es que la joventut vilatana no sent ja la bellesa d'aquelles hores matinals indescriptibles ni la necessitat de fer a mans de les nostres gentils

donzelles, representació summa de la raça, uns quants ramells de flors que simbolitzin l'homenatge fervid de llurs cors a les inspiradores dels nostres pensaments, estimuladores dels nostres actes, companyes d'avui, esposes de demà, mares augustes al tomb d'unis anys, quan la fruita daurada ompli, en lloc de les flors, la falda llur?

Altrement, el pas de la típica *Matinal* fou presenciat per les gràcils noies de Sitges i de la colònia, rebent molt contentes els presents olorosos de mans dels consellers municipals, però no sens dibuixar una rialleta de comiseració pels pobres joves sense joventut.

La *sortida de l'Ofici* assolí la brillantor màxima, fugint de l'abast de tota descripció l'emocionant espectacle del poble, les dances, les cobles i les músiques, venint de rebre les Autoritats. Ultra la de la Festa, hi havia la Banda del Regiment de Sant Quintí, contractada pel Casino Prado Suburènse, i la Cobla de Sardanes La Principal del Camp, de Valls.

El Sr. Alcalde obsequià a les autoritats eclesiàstica, militar i judicial i companys de Consistori amb xampany, dolços i tabacs.

Les *audicions de Sardanes* per la susdita cobla es vegeren molt concorregudes, essent en gran nombre els amants de la dansa nacional que les puntejaren amb dalit.

Els *festivals a la Ribera* en les tardes del 25 i 26 atragueren gran contingent d'espectadors, fent les delícies de la mainada la elevació de singulars globus aerostàtics.

ACTES RELIGIOSOS

Solemnes Completes

Amb el Temple esplèndidament il·luminat, ja que, ultra l'altar major, tots els altres altars oferien devassall de llum, es donà començ, d'arribada a la Parròquia de la Bandera i dels Sants Tabernacles, a les solemnes Completes, cantant-se els motets litúrgics tradicionals i imprimint-hi gran relleu una molt bella música sacra executada a l'orga pel Mtre. de Capella Sr. Torrents.

Els Divins Oficis

Hi assistí una nombrosa comissió de l'Il·lustríssim Ajuntament formada per tota la majoria consistorial i presidida pel Sr. Alcalde, En Josep Planas Robert; el Sr. Jutge Municipal, En Josep Ferret; la M. I. Junta d'Obra amb D. Lluís de Dalmau i de Querol al cap, i altres distingides personalitats.

Oficià el digníssim i honorable Sr. Ecònom d'aquesta Parròquia, Rvmt. D. Lluís G. Monfort, assistit pels ex-vicaris d'aquí mossèn Antolí Vancells i Mn. Joan Peramón.

La Capella de Música cantà ajustadament una missa del mestre Mas i Serracant.

Les naus del Temple es veien plenes a vessar, essent molts els feligresos que, després de les Autoritats, s'acostaren a besar les santes relíquies.

Per fer l'elogi del sermó que pronuncià el Dr. En Manel Gironés, Rector de Tayà, deuriem trametre'l íntegre al lector. Escollí com a tema de la seva disertació, la moral i la religió, o millor dit, la moral religiosa com

a basament de l'harmonia i de la pau dels pobles, posant davant dels nostres ulls la vida exemplar de Sant Bartomeu, qui per la predicació de la fe de Crist se entregà als més punyents sacrificis, lliurant finalment el seu cos ple de santetat a les iras dels enemics i en holocaust al Senyor.—Tota l'oració sacra fou matitzada per un bell catalanesc i inspirada en un sentiment netament racial.

En aquesta solemnitat religiosa l'escolania estrenà escaients hàbils, formats per vesta blanca i capa vermella i faixa d'igual color. Es una de tantes generositats del Sr. Ecònom, qui per tal motiu fou objecte de paraules encomiàstiques.

La processó de S. Bartomeu

Pod qualificar-se de brillantíssima la Processó de Sant Bartomeu d'enguany. Atenent a les invitacions que oportunament foren cursades, *més de dos cents* portants de brandó formaren en les fileres processionals, acompanyant els il·lustres diputats a la Mancomunitat de Catalunya per aquest Districte Srs. Josep Maria Bassols Iglesias i Manuel Massó Llorens i el President del Centre Nacionalista Català, En Sebastià Carbonell i Soler, qui duia la representació de N' Antoni Jansana Llopart, diputat de Catalunya, els quals ostentaven el Penó Principal, fent els honors la banda militar de Sant Quintí.

Les sagrades Relíquies eren dutes soja talem pel Sr. Ecònom, aguantant els pals els Srs. Jaume Blanch i Guri, Jaume Torrents, Ricard Gasó, Joan Almirall, Joan Lluís i Salvador Esteve.

El Penó del Sagrat Cor fou confiat als joves N' Agustí Amell Sans, En Josep Vidal Balcells i En Feliu Claret.

Ultra les dances populars i figuracions plàstiques, obrien la comitiva la Bandera Catalana de la Joventut Nacionalista, duta pels membres de la mateixa senyors Marsal, Ill, Selva, Torelló i Carrulla; seguint les Banderes Gremials i Creu alçada.

En arribar a la Ribera s'engegaren infinitat de trons des de la platja, les detonacions dels quals foren contestades a no trigar per les dances populars, que omplien ja el Baluart, de retorn.

Un sermó eloqüentíssim d'acció de gràcies fou pronunciat pel senyor Ecònom, fent l'elogi dels portants del Penó Principal, que

amb aquest acte savien interpretar els sentiments religiosos de llurs representats.

Concerts

Al mig-dia del 24, la Banda del Regiment de Sant Quintí executà triades composicions, entre elles una sardana, al Pabelló de Mar, obtenint molts aplausos.

En El Retiro, a la mateixa hora la del Regiment d'Almansa donà un Concert Vermouth, agradant als concurrents que per cert eren ben escassos, divent-se convenir que no és aquell el moment oportú per atraure gent als Cassinos de dintre la vila, ja que tothom té inclinació a la Ribera o als bars i cafès més cèntrics.

Per la tarda, els jardins del Prado Suburense i d'El Retiro oferien un bell cop de vista, disposant-se tothom a escoltar les obres musicals de les respectives Bandes militars. En el primer local s'oïren inspiradíssimes composicions catalanes, destrament executades.

La Cobla «La Principal del Camp», de Valls, tocà, en haver dinat del 25, triades sardanes al Cafè d'istiu del Prado, davant de selecta concurrència.

CONCURS de Lectura, Escriptura i Redacció catalanes

Com saben els nostres lectors, aquest Concurs ha estat organitzat per la Comissió Delegada de Associació Protectora de la Ensenyança Catalana i la Joventut Nacionalista de Sitges.

Els treballs de redacció presentats passaren de 30, i els alumnes entre nois i noies que prengueren part en els treballs de lectura i dictat assoliren l'apreciabilíssim nombre de 49.

A dos quarts d'onze del matí tingué lloc l'exercici de lectura, seguint-lo el d'escriptura, sots la presidència del segon Tinent de Alcalde, N' Antoni Clarà Busquets, qui tenia a la dreta el Sr. Ecònom, D. Lluís G. Monfort, i a l'esquerra En Jesús Sanz i Poch, Catedràtic de la Normal de Lleida i enviat especial de la Protectora.

Formaven el Jurat el delegat susdit i els Srs. Salvador Soler, Domènec Forment, Ramón Planas i Emili Bella.

Abans de començar, el president de la Delegada, Sr. Forment, parlà de la següent faiso :

«Senyors :

Tot just fa un any que, fervents i entusiastes, reunits uns quants de la Joventut Nacionalista, constituïm la Comissió Delegada de la Associació Protectora de la Ensenyança Catalana.

La vila de Sitges, que tant s'ha distingit en diverses manifestacions artístiques i culturals, visiblement s'havia retardat en aportar la seva cooperació a aquesta obra capdal de nostra terra. En canvi, podem estar joiosos d'aquets fills de Sitges que foren dels principals organitzadors de la Protectora a Amèrica, on avui s'hi compien més de dos mil socis de aquesta benemèrita entitat.

Tard o d'hora, però, ja podem dir que la Protectora és un fet entre nosaltres, i d'aquest fet, com d'una fruita primerenca n'anem a assaborir avui el resultat.

Acceptin el més sincer testimoni del nostre agraïment l'Il·lm. Ajuntament i digníssima Autoritat eclesiàstica, que amb la seva presència han contribuït a donar un major relleu an aquest acte, i també d'una manera ben especial als Srs. Professors, que amb tant interès han aportat el seu valuós concurs a la nostra obra.

Molt modesta ha estat, durant aquest primer any, la nostra actuació; mercès, no obstant, al desinterès i entusiasme que en ells havem trobat, podem cel·lebrar-la en aquesta festa de cultura : festa de cultura que, com a festa de l'esperit, deixarà, — n'estic segur, — un més grat record entre nosaltres, que quiscuna festa mundana.

Jo desitjo fermament que aquest record sigui un estímul que a tots ens esperoni per treballar cada dia amb més dalit i poder ja un altre any organitzar un concurs de major importància i tament com si avui posessim solennialment la primera fita a nostra actuació, celebrar-ne aquell dia un resultat ja definitiu.»

(Perllongats aplaudiments.)

Seguidament anaren desfilant els alumnes llegint per ordre de col·legis, i escrivint de vuit en vuit en quant al dictat.

Una concurrència selectíssima formada pels principals elements intel·lectuals de la vila, omplia amb mestres i professors el Saló del Consistori.

Per la tarda, es cel·lebrà el repartiment de premis, precedint-lo una Conferència del Sr. Jesús Sanz i Poch, qui disertà sobre «El Català com a vehicle dels coneixements humans» :

Començà manifestant la seva complaença en constatar el crescut nombre d'alumnes assistents al concurs, i més tractant-se aquí d'una sola vila, doncs en concursos comarcals hi ha pres part un més petit nombre d'alumnes que a Sitges sol.

Digué després que per fi els nacionalistes catalans havien comprès la gran importància que té el problema de les escoles per la nostra causa nacional. Es l'escola vertader planter de patriotes i els petits formats en escoles catalanes serán més comprensius del problema català que nosaltres, es sentiràn més que nosaltres únicament fills de Catalunya.

Fins are la tàctica seguida pel Catalanisme—tan ben representat en aquest punt per la Protectora—era la d'invasió les escoles actuals procurant introduir-hi l'ensenyament nostrat. Are, però, amb la nova disposició que ha vingut de Madrid, serà precis canviar la tàctica.

En efecte, fins are els mestres feien les oposicions a les capitals dels districtes universitaris, i desd'allí se'ls enviava als destins. Per aquest motiu la majoria dels mestres que hi ha actualment a Catalunya són catalans. Espanya, tothora envejosa de la nostra puixança, ens ha enviat una ordre reial, en virtut de la qual els mestres catalans se'n aniran a les Hurdes o a Salamanca, i els andalusos o els murcians vindran aquí. Perquè are les oposicions ja no's faràn a les capitals dels districtes universitaris, sino a la capital de l'Estat Espanyol, i desd'allí enviaràn, sense tenir en compte el seu origen, els mestres, on vulguin.

Devant d'això, cal una nova orientació. Serà precis, si les nostres escoles es veuen regentades per mestres estrangers, alçar davant l'Escola Nacional espanyola la Escola Nacional Catalana: davant la seva tossuderia malaltissa, la nostra ferma voluntat d'ésser lliures. Mentrestant els mestres catalans deuen, en tot el que la llei els permeti, introduir la nostra llengua a la seva escola.

Devem fer tots els esforços possibles per fugir de les grapes d'aquest Estat inepte, que per casualitat li caigué a les mans un imperi daurat on, segons contenen les seves Històries, el sol mai es ponia, i de troç en troç se l'ha deixat pendre tot. I nosaltres devem procurar estendre les ales ben aviat, i fugir lluny d'aquesta trista presó solitària, les parets de la qual perillen d'acabar de caure.

Esperem, petits—acabà dient,—que el nostre esforç hi ajuntareu el vostre. Tot temps la Pàtria Catalana ha tingut fills herois i eminents, en camps ben diversos de l'activitat humana. Qui sab els serveis que la Pàtria espera de vosaltres!

(Entusiastes aplaudiments.)

En Salvador Soler, President de la Joventut Nacionalista, pronuncià aquest interessant parlament-memòria:

«En nom del Jurat vaig a donar compte dels premis que heu obtingut.

Els treballs de redacció ens han sorpresos sobrenaturalment; més que no pas degut al estil acurat, per la predisposició individual que demostreu.

La lectura ha obtingut un resultat més brillant, essent de notar la fermesa i la clara dicció de bon nombre de noies i nois.

En el dictat, quelcom deficient, també han excel·lit alguns, malgrat registrar bon nombre de faltes, degudes més aviat a una manca d'organització de conjunt, de la qual en sabem la nostra part de responsabilitat, que procurarem esmenar, dotant tots els professors i mestres de material pedagògic basat en les normes de l'Institut d'Estudis Catalans i de les regles adaptades pels més preeminents centres culturals.

En front d'aquets fets, el Jurat s'ha sentit més aviat magnànim, atorgant a tots els concursants un premi més o menys important.

Jo vos encoratjo, amics meus els infants a prosseguir el camí emprès, perquè ultra els beneficis esperituals que s'obtin dreu, el coneixement del català amb la major profunditat possible vos reportarà guanys materials molt apreciàbles. Deuen bandejar el concepte fins avui en l'època de que el saber la llengua catalana significava ésser poeta.—Com vos ha dit el Sr. Sanz i Poch hi ha múltiples caires on la coneixença del català pot produir fruits admirables.

Penseu que avui ja no són sols còpies, novel·les ni obres teatrals el que produïxen els conreadors de l'idioma nacional. Per la meua part puc dir-vos que la literatura ment soc portat a redactar lletres d'home.

ciats, projectes financers, i reports bancaris en la nostra estimada llengua.

Què lluny em sembla el temps (i només fa dotze anys) en que estant jo en un selectíssim Institut, em veia flagellat pels professors dient-me que el català era la llengua de les granotes («la langue des grenouilles»). Ara aquells mestres mateixos, davant l'abrivada nacional, han introduït les assignatures de l'ensenyament català en els programes pedagògics llurs.

Si vosaltres, amb el vostre entusiasme i la vostra aplicació ens animeu, continuarem cada any en la nostra tasca fins assolir-la més acurada.

L'any vinent organitzarem el segon Concurs, en el qual serem més exigents, adjuntant-hi si cal l'assignatura de l'Història Nacional de la Pàtria.

Sou els homes de demà, de la Catalunya que serà la nostra filla. No ens abandonem. (Forts aplaudiments.)

Acte continu s'atorgaren bells llibres i diplomes de tres menes, segons els mereixements. La nota màxima per cada assignatura fou de tres punts; és a dir: que per obtenir la qualificació d'«Excel·lent» era necessari assolir 9 punts en total, Notable 6 i mig i Aprobat 3 i mig.

Heus aquí el resultat:

Excel·lents:

Col·legi de Mn. Lloveres: Josep Casanovas i Antón Torres.

Id. del Sr. Magí Casanovas: Francesc Camps.

Id. del Sr. Navés (E. N.): Joan Navés.

Id. de la Srta. Pons (E. N.): Carme Alvarez.

Id. de la Srta. Pilar Gonzalo: Maria Almirall.

Notables:

Col·legi de Mn. Lloveres: Josep Soler.

Id. del Sr. Magí Casanovas: Manuel Torralbas, Eduard Carbonell, Joan Fusté, Maria Carbonell i Joaquim Rosés.

Id. del Sr. Navés (E. N.): Pere Millán.

Id. de la Srta. Pons (E. N.): Dolors Planas i Rosa Picas.

Id. de la Srta. Pilar Gonzalo: Mercè Company i Anna Marcet.

Aprovats:

Col·legi de Mn. Lloveres: Josep Soler Vidal, Enric Torres, Josep Cenzano, Fèlix Mataix, Antón Guerra i Josep Vidal Junyent.

Id. del Sr. Magí Casanovas: Miquel Esteva, Francesc Garcia, Manuel Mirabent, Jaume III, Angel Chacón, Pere Montané, Pere Paretas i Magí Carbonell.

Id. del Sr. Navés (E. N.): Joaquim Ràfols, Joan Rallo, Ciril Caverdós, Josep Company, Josep Mirabent, Manuel Aixa, Josep Tutusaus, Josep Marcer i Joan Pagés.

Id. de la Srta. Pons (E. N.): Lúcia Grau, Carme Fusté i Concepció Navés.

Id. de la Srta. Pilar Gonzalo: Dolors Poch, Salvadora Milà, Remei Pla, Maria Pepa Baqués, Rita Soler i Maria Monfort.

El Sr. Alcalde, En Josep Planas i Robert, que presidia, va cloure l'acte amb aciençades paraules i oferí tota l'ajuda a l'obra cultural iniciada, terminant amb un «Visca la Llengua Catalana», unànimement contestat amb entusiasme.

Un cop finalitzat l'acte, van reunir-se a l'Alcaldia els senyors

Planas Robert, Sans i Poch, Navés, Casanovas Mn. Lloveras, les Srtas. Pons i Gonzalo i els membres organitzadors, canviant-se impressions en quant al programa de l'any escolar que va a començar-se.

FUNCIONS TEATRALS

Després de la «Revellà Mediterrània, començaren als Teatres Prado Suburense i El Retiro divertides funcions; donant-se en el primer, devant de nombrós públic, «La Monteria» i «...Ja soc aquí (Nandu)», a càrreg de la companyia d'En Manolo Fernández, notablement augmentada per escullits artistes, entre altres per la primera tiple Sra. Bugatto, que actua d'una manera admirable. No cal dir, també, que l'autèntic i popular actor Sr. Galcerán encarnà un «Nandu» de primer ordre.

En l'altre teatre esmentat la companyia Santpere-Bergès va posar en escena bastant encertadament «La segona nit de nuvis»; no veient-se gaire ple el local.

Don Joan de Serrallonga

A dos quarts de deu del vespre del 25 tingué lloc a El Retiro la funció-homenatge a l'eminent Mtre. Enric Morera, representant-se la seva obra «Don Joan de Serrallonga», que tant d'èxit obtingué la darrera temporada a Barcelona, constituint la clau del Teatre Liric Català.

La direcció anà a càrreg del Mtre. concertador Sr. Cristià i el primer actor Sr. Pedrola, presentant-hi part les tiples Bugatto i Estany, el tenor Vendrell, el baríton Massanés i el baix Serrat; fent-ho en general bastant bé.

El Mtre. Morera dirigí el ballet del segon acte amb aquell art i fermesa seus característics, assolint una execució musical molt acurada.

En finalitzar, l'homenatjat, la seva esposa i sa gentil filla, foren objecte de bells presents de flors naturals.

La penya dels entesos comentava la poca intel·ligència que havia demostrat el públic deixant d'aplaudir els passatges més preciosos de l'obra.

Marianela

Simultàniament es representà al Prado Suburense l'òpera «Marianela», de l'eximi Mtre. Jaume Pahissa, estrenada i represa moltes vegades aquest hivern al gran Teatre del Liceu de Barcelona.

La direcció anà a càrreg del propi autor durant tots els tres actes, teixint aquella meravella orquestral amb insuperable mesura.

Hi prengueren part la notabilíssima sopran Mercè Pujol, qui feu una «Marianela» inmillorable; el tenor Miquel Farràs, el baríton Ricard Fusté, la mezzosopran Conxa Velázquez, el baix Gil Rei i el baríton Fortuni Bonanova, rivalitzant en perfecció.

L'orquestra era composta de quaranta professors del Liceu, que feren honor a llur procedència.

En quant al decorat, fet expofés pels Srs. Valera i Zabala, i la sastreria, proporcionada per la casa Malatesta, fou parer general que mai s'havia obtingut a Sitges un refinament semblant.

L'autor de la música fou cridat al prosceni en finalitzar cada acte, tributant-se-li a l'acabament una ovació formidable com a resum dels molts i apropiats aplaudiments que se li dedicaren durant l'execució.

La nombrosíssima i distingida concurrència, que donava un relleu imponent al Teatre millor de Sitges i en el que precisament se havien ultimat detalls decoratius d'importància per aquesta funció de gala, elogià sense reserves al autor, intèrprets i organitzadors, convenint-se que s'observarà un grat record d'aquesta solemnitat artística que s'pod dir inaugura oficialment aquell bellíssim coliseu.

BALLS públics i de Societat

Els salons d'istiu del Prado Suburense i de El Retiro acoblaren en la nit del 24 una gernació extraordinària, veients-hi un bon contingent dels pobles veïns.

Les bandes de Regiment de Sant Quintí i d'Almansa executaren respectivament triats ballables que desgranà la joventut fins ben entrada la matinada.

En ambdós locals tingueren lloc el dia 26 els respectius Balls de Societat, presentant delicades exornacions.

En el del Prado, el renomnat artista escenògraf En Salvador Alarma evidencià el seu gust exquisit combinant insuperablement flors i draperies. Adhuc la societat de tot l'any, hi era en bon nombre lo més distingit de la colònia estiuenca, que oportunament s'inscrigué per tal de poder pendre-hi part.

El sextet Mozart, notablement augmentat, interpretà deliciosament els ballables.

També al vespre de la Festa Major, en l'aristocràtic Pabelló de Mar, encatit convenientment, tingué lloc un lluit Ball de Societat, oferint el saló un magnífic cop de vista, per les moltes bel·leses que estotjava i resultant petit per enquibir la nombrosa concurrència que hi acudí.

REPARTIMENT de premis als alumnes de les E. N.

Sota la presidència del senyor Alcalde i assistint-hi la Junta local de Primera Ensenyança, a les deu del matí, al saló de sessions de la Casa Pairal va procedir-se al repartiment de premis als alumnes de les Escoles Nacionals.

Els premis consistiren en llibres, objectes d'escriptori, estotjos de paper i sobres, etc., etc.; ultra joguines apropiades per les nenes i nens petits.

Els alumnes d'ambdós sexes entonaren una cançó catalana força escaient, dedicada a l'acte. I havent fet un donatiu de cent pessetes el Sr. Llopart, constant protector de les E. N., foren repartides en efectiu als nois i noies més estudiosos.

Clogué la sessió cultural l'Alcalde, Sr. Planas Robert, pronunciant paraules d'estímul per als professors i deixebles que foren aplaudidíssimes.

HOMENATGE a En Josep Batlle i Pascual

En el Saló Consistorial tingué lloc, a les dotze del mig dia del dia 26, la sessió-homenatge a la memòria de En Josep Batlle i Pascual.

Presidí l'Alcalde de Sitges, En Josep Planas Robert, qui, després de llegir el Secretari l'acta de la sessió de l'Ajuntament en que va acordar-se l'homenatge, pronuncià aquest eloqüent discurs:

«Dames, Senyors:

Aquesta Presidència, al objecte de que els patricis, ja desgraciadament desapareguts, que per sos mèrits personals i que per ses rellevants proves d'amor a nostra vila de Sitges, haguessin contribuït al seu desenrotll i progrés actual, o prestat sa valiosa cooperació més decidida en èpoques calamitoses, salvant a la població de veritables cataclismes; proposà a l'Il·l. Ajuntament que s'honorés com és degut a tant il·lustres sitgetans.

Entre els que més descollaren pels serveis prestats a la vila, i quins mèrits no han sigut perpetuats, i que ni sisquera són coneguts per l'actual generació, figura sens dúpte DON JOSEP BATLLE PASCUAL, que en la època tristement famosa del cólera de 1854, formava part del Ajuntament com a Tinent d'Alcalde, i que desempenyà l'Alcaldia accidental-

ment en aquella data fatídica per Catalunya, que tants contratemps produí.

Són admirables els fets d' altruisme i d'amor als desvalguts i a la vila en general, que, en aquelles jornades espantoses, donà prova el Sr. Batlle. Causa emoció llegir en el llibre d' actes d' aquesta Municipalitat, els treballs infatigables del referit patrici en profit de sos semblants per lograr la tranquil·litat i proveïment del vehinat.

Récul·lint les cròniques vilatanes, es posa en clar que, mentres casi totes les persones acomodades fugien de la població, el Sr. Batlle es quedà aquí, exposant la vida a pesar de la seva posició social, honrosament adquirida, primer a Cuba i després amb son actiu comerç de cabotatge, que tant renom donà a la població, i amb ses embarcacions portà continuament proveïments en aquelles dates de terrible recordança, salvant a la població de patir verament de fam.

Homes com En Batlle Pascual, de neta història sitgetana, són dignes de ésser recordats i homenatjats. I és precis, en aquestes modernes èpocas d' egoisme col·lectiu, que girem els ulls envers les grans i puríssimes gestes sitgetanes i de sos nobles fills, perquè ens serveixin de exemple i fortalesa.

Per això, l'Il·m. Ajuntament, en sessió de 30 de Maig darrer, aprovà, per unanimitat i amb demostracions laudatòries, la proposició presidencial, acordant col·locar una làpida amb el nom d' EN JOSEP BATLLE PASCUAL al Saló Consistorial, al costat de les que homenatjen tants il·lustres patricis i benefactors de la vila, i donar el nom de dit gran patrici al primer carrer que se obri, que no tingui ja un nom projectat.

I la Comissió de Festes, coòperant a tan enlajrats acorts, ha volgut que un dels principals actes de la nostra Sacra Festa, sigui complimentar els acorts consistorials referits, i que tot el poble, en aquestos dies de joia popular, s'associï al homenatge.

A la respectable descendència d' EN JOSEP BATLLE PASCUAL, aquí present, els hi remerciem de tot cor la assistència al acte, fent-los-hi present la respectuosa estima del poble de Sitges.

I a tots vosaltres, dames i cavallers, mercès a tots, i recordeu per sempre al homenatjat il·lustre, procurant seguir ses petjades pel bé de la Humanitat.

Li contestà En Joan Almirall i Vidal, en nom de la família del homenatjat, agraint els termes elogiosos del Sr. Alcalde i excitant els sitgetans a seguir l'exemple del seu predecessor, encare que, —digué, —aquí tenim el nostre Alcalde, Sr. Planas Robert, reconegut per amics i adversaris com un gran patrici, atresorador d' un cor immens, d' una alta honorabilitat, d' una honradesa sens màcula i d' una profunda intel·ligència.

Seguidament s'escotregué la cortina que tapava la làpida de marbre, apareixent en català el nom de l'homenatjat, que's victoreja incessantment.

Futbol

C. D. SITGETÀ, 3-TÀRREGA F. C. 2
Copa de l'Il·m. Ajuntament

Abans de la celebració de l'esmentat partit, en tingué lloc un entré l'equip infantil local «Els Estrellats» i el de la

mateixa categoria del «C. D. Europa», disputant-se una formosa Copa donada del colmado «L'Estrella». La lluita, que transcorregué bastant animada, fou equilibrada, notant-se però una major cohesió en l'equip barceloní, que se endugué el trofeu, resultant vencedor per tres a dos sobre l'equip sitgetà.

Acabat el partit infantil, saltaren al camp els equips, arrencant-se sota les ordres d' En M. Benazet (a causa de una indisposició soferta per l'àrbitre de la Federació Sr. Coll), de la següent forma:

«C. D. Sitgetà»: Mirabent—Fonfria, Vidal—Mellado, Banqué, Vinyal—Durán, Picola, Sabaté, Arnà i T-Jeiro.

«Tàrrega F. C.»: Pont I—Seguí, Bonastre—Llobera, Pont II, Mymó—Busquets, S'igura, Janosso, Ribot i Güell.

Tot just iniciat el joc, s'evidencia la superioritat del Tàrrega, el qual en un persistent atac aconseguí als pocs minuts el primer goal. La devantera local, impel·lida per l'eficacíssim Banqué, inquieta al porter targarí, el qual en algunes ocasions no es mostra massa segur. De resultes d'una corruer contra els forasters, tirada esplèndidament per En Durán i rematada per En Sabaté, obtenen els blancs l'empat en mig de una ovació formidable. No es desanimen els blau grana i en una escapada d' En Güell, el colossal extrem esquerra i el millor devanter targarí, efectua En Mirabent una ignoscència i mal calculada sortida, lo que aprofita aquell jugador per encastar la pilota per segona volta a la xarxa local, fuint poc després el primer temps.

Durant la segona fase, fou el «C. D. Sitgetà» l'equip que més dominà, lluint-se la defensa forastera, que estigué segurríssima. En Picola, el millor devanter, sosté una sèrie d'avanços perillosíssims i que acaben en un goal magistralment obtingut per l'esmentat jugador, que és saludat amb una grandiosa ovació i amb el qual s'estableix novament el empat. La lluita esdevé, a partir d'aquest goal, d'una marcada duresa, freqüentant els atacs a les diverses portes.

Quasi al final del partit és castigat el equip targarí amb un penalty, del qual protesten. Tirat a l'últim per En Banqué, val el triomf obtingut al «C. D. Sitgetà».

L'Alcalde, En Josep Planas i Robert, després d'un brillant apragraf enaltint l'esport, els fa entrega de la magnífica Copa cedida per la Il·lustríssima Corporació que presideix, en mig d'entusiàstics aplaudiments.

L'àrbitratge no ens convencé, puix fem constar que no fou imparcial.

L'equip del «Tàrrega F. C.» és, sens dubte, el millor onze que ha trepitjat el nostre camp, considerant-lo superior a tots els de la comarca esportiva de Tarragona. La devantera, principalment En Güell, és d'una força i una cohesió veritablement admirables, distingint-se també la defensa.

El «C. D. Sitgetà», deu la victòria a En Banqué, el màgic mig-centre, el veritable artífex dels triomfs obtinguts. E seguí en mèrits En Picola, destacant-se la defensa per la seva inseguretat. Bé els mitjos-ales i la resta de devantera.

Finalment, en honor a la veritat hem de dir que si bé el trofeu que es disputava quedà materialment en poder del «C. D. Sitgetà», el veritable símbol del trofeu, aquell que no es guanya sota les arbitrarietats d'un sol home, sino que representa un esforç de temps i de conjunt, marxà amb els braus jugadors targarins a hostatjar-se sota el cel pur de les terres de Lleida.

MARIANELA

En mi libro-cuaderno de crónicas, publicadas en diferentes periódicos, hago muchas veces mención de la bondad de obras y autores catalanes, que forman una pléyade gloriosa, para honra de Cataluña, región modelo, que, a su laboriosidad en industrias y comercio, une lo que más vale: su literatura y su música especial, que brotó al soplo vivificador del genio inmarcesible de sus artistas.

Sólo de muy buenas referencias conocía al ilustre Jaime Pahissa, cuyos altos vuelos, como técnico y esteta, se revelan en su obra maestra MARIANELA, que la sociedad «Prado Subureense» tuvo el acierto de elegir, como obra de fuerza, para su Fiesta mayor.

Con un asunto sencillo, pero de hondo sentimiento y sutil ideología, tan peculiar en el maestro Galdós, que sirvió a los Quintero para la escenificación del libro de ópera, ha llevado a cabo Pahissa una labor coronada por el mejor y más verdadero de los éxitos, pues además del éxito puramente artístico, hay que señalar el éxito de público, entregado de lleno a las bellezas de la partitura.

Comienza la obra con un pequeño prelude, que enlaza con el primer acto; éste se desenvuelve con fluidez: la música, cada vez más insinuante, va creciendo en interés, siendo tarea difícilísima para el compositor dar el color apropiado a la orquesta, no de caer en la expresividad, una expresividad suave, sencilla, diáfana, transparente, en tanto no se llega al gran duo de amor. Hasta llegar a este momento de exaltación amorosa, de intensa emoción, sólo con el talento y genio de un Pahissa se puede hacer música de color y expresión, que al llegar al duo se agiganta con proporciones de sublimidad. ¡Qué modo de tratar la orquesta, qué armonización tan discreta, qué elegancia en las frases de Pablo y Marianela!

Es, a veces, el recitado, a la manera wagneriana; otras, el color orquestal, straurista, y en todo momento, los procedimientos apropiados, los que impresionan.

En el duo del primer acto no se puede pedir mayor modernismo y pujanza: al insistir tanto en las protestas de cariño, parece que, tanto Marianela como Pablo, parece que adivinan el momento en que ha de quedar truncado

ese amor que los funde en uno: ese amor fomentado con alientos de Dios, con pureza de los ángeles, todo espíritu.

El tema de los campesinos, que cruzan la escena, es de una delicada sencillez: un tema popular de Cataluña, que sólo tiene justificación como tema aislado y expresivo, puesto que la acción pasa en el Norte de España. Cae la tarde; en la orquesta todo se describe: la madera con sus melancólicos y breves diseños, nos dice nostalgias suaves; la cuerda, en sus trémulos apianados, nos envía los últimos susurros de la Naturaleza, que pronto dormirá; y cuando el clarinete dice como tartamudeando frases cortadas, vacilante, acaso son como los últimos fulgores del sol, que traspone el horizonte. Cuadro de color, cuadro de miniaturizada expresión, donde la paleta de color orquestal tiene justa y precisa sonoridad: en su genial descripción es, a veces, un brochazo obscuro; otras, una línea, un hilo de luz que se difumina...

Termina el primer cuadro con una plegaria, más bien que romanza, tierna, apasionada: Nela suplica al Altísimo devuelva la vista a Pablo y que a ella le preste hermosura. Es una súplica exenta de vanidad: Nela sólo pretende conservar el cariño que a Pablo inspiró con la bondad de su alma.

En este primer cuadro queda planteada la exposición del asunto. Todo él está musicado con sumo acierto, consiguiendo Pahissa poner de relieve todas las situaciones dramáticas; su enorme talento hace compaginar, con el modernismo de los procedimientos técnicos, una espontánea expresividad. A mi entender, su mayor acierto consiste en mover la melodía, en las voces, dentro de intervalos consonantes, que evitan el retorcimiento, dejando los atrevimientos de expresión de los acordes, para la orquesta, encargada de las tonalidades y cambiantes de color, por otra parte.

En el segundo y tercer acto impresionan de modo especial el cuadro que precede al de la creación de Pablo: en él vemos en escena los principales personajes y todos dicen frases de distinto carácter, moviéndose las veces dentro de una polifonía ricamente extraña. También impresionan la escena y duo de amor de Pablo y Florentina, de pujanza y fuerza.

expresiva inusitada. El baile que se celebra en casa del Patriarca, para festejar la curación de Pablo, es otro acierto: tiene ritmos tan ricos y nuevos como las danzas de Borodín y un color orquestal característico en sumo grado: con el oboe y la flauta hace combinaciones verdaderamente humorísticas, y el resto de la orquesta, en tanto, interviene discretamente; hasta los trombones suenan de un modo especial en cierta frase que solo acompañan con acordes rítmicos.

La desgarradora escena en que Marianela huye; el duo entre ella y Golfín, y todas las escenas, en fin, están escritas con toda propiedad y dramatismo.

Antes de terminar esta reseña —que, en otra ocasión, ha de ser más extensa i analítica,—no puedo menos de consignar cuánta fuerza expresiva tiene la romanza o aria dramática de Pablo; no menos interés y fuerza dramática la siguiente escena, en que Marianela muere de pena: su alma de serafín está encarcelada en un cuerpo raquítico, repulsivo, feo; éste queda inerte, para pasto de gusanos; aquella es como una transparencia de Dios y a él irá seguramente.

La orquesta, en un «tutti» que hiela y conmueve con su grandiosa y sublime expresión dramática, me produjo el efecto de una protesta contra el fatalismo desgarrador, que arrebató a Nela y; al mismo tiempo, como el himno sublime a la vida de amor que, como espléndida aurora, se ofrece a Pablo en brazos de Florentina, que nunca fué culpable de la desgracia de Nela.

Lo que humanamente parece fatalismo y desgracia es acaso una inescrutable resolución del Dios de los amores.

Resumen de «Marianela» como ópera española: A mi humilde juicio, es «Marianela» la ópera ideal, porque su libreto es de belleza interna y altamente moral, sin abandonar el interés dramático; y porque Pahissa ha compuesto una partitura que, dentro del modernismo evolutivo, está escrita con el corazón, digan lo que quieran poquitos comentaristas que ven en Pahissa un hombre de talento, capaz de interesar. A mí, sobre interesarme, me conmovió sobremanera, porque «Marianela» es obra de un talento y de un genio.

A. MINGOTE

La Sardana

Ordre, cadència, harmonia del gest, realització corporal de la melodia de l'ànima: commoguda, idealització dels moviments del cos; espiritualització de la part formal de l'èsser humà: això és lo que deu ésser la dansa digne de l'home.

Els balls que avui dia són universals, que viuen en la societat alta i baixa de tots els països qualificats de civilitzats, en son origen eren regionals, indígenes, expressió mínima de la característica d'una raça. A l'universalitzar-se s'han afemellat i descolorit, han perdut la sana sinceritat primitiva.

A la Sardana, nostre ball nacional, la dansa noble per excel·lència, li tocarà algun dia estendre's universalment? És una sort que no li desitgem. Ella ha d'ésser nostra i de ningú més. Ella, la digna, ens la farien indigna.

Hem de voler la veïr nostra per a fer la guerra a la dansa barroera i sensual, per a conservar la salut de nostre jovent i l'alegria de nostres vellès.

Ella ha d'ésser l'àngel de la guarda de les alegries de nostres festes i esbarjos populars; al deixar-la a tothom, ens la tornarien dissipada de la seva fortalesa, marcida sa franca alegria, emmollida sa melangia dolça.

Pels nostres músics, quina forma més característica, flexible i hermosa per a emmollir les inspiracions! Ella ha de tenir una influència preeminent en l'actual i tendre florixement de la música catalana. Dintre el moviment general d'aquesta dansa, quina varietat de ritmes despertadors de noves energies creadores que formen el lleuat que posseïm de las races progenitores de nostra raça, un no sé què de primitiu i ferd que ens refà del decadentisme modern. Quina gamma més variada de sentiments permet la forma-sardana! Escolteu una sardana de Pep Ventura, d'aquest primitiu músic però gran poeta de la melodia: els curts, la primera part de la dansa, ens donaran l'ambient de lloc i hora, ens faran la presentació de l'assumpte; en els llargs sentiràn el cant individual, el cant del poeta, l'escollit que plora i riu amorosament; després com a última frase, ve el cant col·lectiu, la resposta del cor, la tornada de la cançó, el clam de la multitud, l'ampla ressonança del poeta.

Músics catalans, novells cantaires de l'esplèndid renaixement de nostra terra: feu la sardana una forma predilecta de vostra inspiració; així, en aquell vas-se farà rànica, com vi novell en bota vella, i agafarà regust i sentor de la terra vostra i serà guardada de l'agror del decadentisme modern.

LLUIS MILLET

Crònica de les Arts

Exposició de pintures de J. Vidal i Vidal

Amb aquesta són ja dues les manifestacions pictòriques que enguany han tingut lloc a Sitges.

Els temes als quals sembla sentir preferència el Sr. Vidal, fins ara dedicat a l'escenografia, són els interiors de capelles que constitueixen el mestratge del malaguanat pintor sitgetà Llopis de Casades, i avans el genial Mas i Fontdevila, observants hi no obstant trets personals ben característics.

No cal dir quant ens felicitem de l'ingrés definitiu del senyor Vidal en el difícil conreu de l'art pictòric, esperant que les primícies que ens ha donat a tastar hauran estat simplement com un «avant-gout».

Per tal de classificar-lo, consignem que així com En Joaquim Suñer milita dintre «Les Arts i els Artistes» i l'Agustí Ferrer en el «Círcol Artístic de Sant Lluç», el senyor Vidal podria incloure's dins la tònica de la «Sociedad Artística y Literaria de Cataluña».

I moriràn, al naufragar...

Sobre les ondes de l'ampla mar
hi vaga una barqueta;
potser vol naufragar-hi, la pobretal
S'en va vers l'infinit
on la cobriràn els mistèris de la nit...
Bé prou volen vogar,
mes ja no cal pensar-hi:
ta fosca tenebrosa cobreix als naufragants
que amb condol i misteri s'ajunten de les
com passant el rosari. [mans
I's serà dolç morir, dolç naufragar,
juntant les ànimes en un bes sobre la mar.
I dolçament
guiats pel vent
vers l'infinit,
despertaràn amb el record d'aquella nit
que'l cor encès els ha deixat
amb el desig d'enamorat.

I moriràn, al naufragar,
com les onades en la mar.

MANUEL VALLDEPERAS

"Hay que ver!..."

A cada ratlla per altra, l'Eco engega unes quantes *miraspartidistas*, *intenciones partidistas* i *programas partidistas* referint-se als actes anunciats pel Programa oficial de la nostra Festa Major, mentre ell ocupa les tres quartes parts del periòdic a dirigir els més altiràmics elogis a una sola societat recreativa, sens les iniciatives de la qual sembla que no hi hauria hagut Festa possible.

Es tant el ridícul que toca amb aquest procedir que fins molts dels seus partidaris se'n han sentit fastiguejats, demanant-nos, per amor de Déu, que al menys nosaltres fem una resenya imparcial i de totes les festes, car no es pod concebre que un Cassinet, per cert de visió ben curta, abassegui tota l'importància de la Festa capital dels sitgetans.

Miserietes?

Miserietes i ingratitud, car fins és d'estranyar que els mateixos tipus d'impremta que compongueren el Programa oficial s'avinguin ara a publicar carrincloneries i inexactituds a cabassos, ometent el més important en l'ordre cultural i popular.

APA

NOTICIARI

En el trasatlàntic «Infanta Isabel», anclat al port de Barcelona, embarcaren dimars cap a Santiago de Cuba els esposos En Pere Montardit i Na Isabel Camps i filla Elisa, als quals desitgem feliç viatge.

El cadavre d'un mendicant que'l dia 9 fou recollit al Passeig Marítim, ha sigut identificat, resultant dir-se Marius-Pau, Gambús i Credo, de 48 anys i natural de Marsella (França).

Aquesta setmana el famós porter del joc de futbol En Ricard Zamora l'ha passada en aquesta vila, veient-se molt obscurat per amics i admiradors, els quals li dedicaren un banquet, que's celebrà al Hotel Subur, efectuant diverses excursions.

En el Saló d'Istiu del Prado Suburense diumenge tindrà lloc el ball de Societat de casats; i el dia 9 a la nit en el Teatre es donarà una representació del drama d'En Josep M.ª de Segarra «El foc de les ginetes».

Els esposos En Pau Tutusaus Almirall i Na Maria Matas de Tutusaus, passen per la punyenta pena d'haver-se'ls-hi mort la seva fillaleta Palmira, que sols comptava cinc mesos d'edat, quin sepeli s'efectua el diumenge a la tarda.

Rebin, junt amb els demés familiars, el nostre pesam.

S'han rebut ja les dues magnífiques Copes donades pel Rei per a les proximes curses internacionals inaugurals de l'Autòdrom.

Dits Trofeus, model de gust i riquesa, seràn exposats, dintre breus dies, al públic a les vitrines d'alguns establiments que ho tenen ja sol·licitat.

Ha practicat una visita a aquesta vila l'Inspector provincial del Treball, Don Francisco Alabert, al objecte de reconeixre uns terrenys adquirits pel Sindicat Emissor de Catalunya, enclavats en la zona de Aixamplis on s'hi tenen de construir algunes Cases Barates.

Vistes les moltes tasques que pesen aquests dies damunt de la Comissió Organitzadora de la Diada de l'Onze de Setembre, veient-se en l'impossibilitat d'adreçar-se particularment i personalment a totes i cadascuna de les entitats Nacionalistes exteses per Catalunya, cal que aquestes, sense esperar comunicació expressa de aquella esmentada Comissió, es preparin a celebrar la Diada commemorativa, donant-hi sobretot caràcter poblar, a fi que tothom estigui present en l'esperit de la Diada.

Ha estat exposada als aparadors del establiment «El Sigle», de nostre amic En Sebastià Carbonell i Mussons, una sabata de grans dimensions construïda en la fàbrica de calçat de nostre amic En Rafel Termes i Junyent i destinada a l'anunci i propaganda dels acreditats «Calçats Subur».

Quants han tingut ocasió d'admirar-la, han comentat favorablement el treball acuradíssim de l'operari constructor Sr. Manuel Ocaña, i l'elegància i bon gust de que sapigué dotar-la el mestre patronista Sr. Manuel Bordas, sots quina direcció artística s'ha construït.

La sabata és de tipus «Villarejo», tallat Blucher, d'una llargada de 87 centímetres, equivalents al número 125 de la escala normal.

Nostre confrare «El Francolí», de la Esplugua, amb motiu d'entrar en el tercer any de la seva publicació i coincidint amb la festa major d'aquell poble, el 30 de juliol últim publicà un número extraordinari amb 32 pàgines de text i molts dibuixos i fotografies, amb notables treballs literaris, en prosa i vers, totes de caire patriòtic i històric, lo que no cal dir el fan sumament interessant baix tots conceptes.

En quant a impressió està encertadíssim, doncs resta estampat tal com s'ha fet-ho la casa Recasens de Montblanc, de quines prempses ixen la majoria dels setmanaris que veuen la llum pública a la Couca de Barbarà.

El 16 de Setembre, i a càrrec de la Agrupació Excursionista «Rafel de Casanova», s'efectuarà la novena excursió col·lectiva de la Lliga de Societats Excursionistes de Catalunya, la que serà sots el següent recorregut: Sant Celoni, Font de Becs, Collbutí, Can Valls, Font del Arenyol, Olzinelles, Font de la Pega, Can Draper, Fonts de Sant Josep, Sant Francesc i Sant Celoni.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 20

Va presidir-la l'Alcalde, En Josep Planas i Robert, assistint-hi els regidors senyors Clarà, Martín, Marcet, Durán, Martí i Tutusaus.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, es dona compte del Programa oficial de la Festa Major, que queda aprovat.

El Consistori queda enterat de que la Administració de Contribucions ha aprovat el recompte general de bestiar.

Es llegeix la contestació donada per la Companyia dels Ferrocarrils referent a les reclamacions formulades per l'Ajuntament de Sitges i d'altres pobles comarcans, a l'actual horari de trens.

Com sia que la resposta no és gaire favorable, s'acorda insistir sobre tot a la petició de que's modifiqui l'hora d'un dels trens del vespre, de manera que'n surtis un de Barcelona a les set del vespre i un de Sitges per allà a les deu del matí.

S'aproven uns comptes de jornals per l'arranjament de carrers, recollida de goços morts i premis a matadors de guineus i fuxxines (es veu que la plaga continua.)

Es concedeix permís (subjecte a les reclamacions que's puguin presentar) a D.^a Feliciano Güell Ferrer per instal·lar un motor elèctric als baixos de la casa n.º 19 del carrer de Sant Isidre, i per obrir dues rasants.

S'acorda vendre a D. Josep Suñé i Alaix un sobrant de via pública, situat al davant de la casa n.º 45 de la Ribera.

Després d'examinar-se els corresponents plans de reforma, s'acorda cedir a la Mancomunitat de Catalunya l'antic Camí dels Capellans, a l'objecte d'ésser convertit en una magnífica carretera, que enllacará la d'Igualada-Vilafranca-Ribas amb la de Barcelona, salvant-se així el pas a nivell de la Creu de les Tàpies, lo que facilitarà en gran manera el trànsit rodat, sobre tot el dia de curses a l'Auròdrom.

Al propi temps, s'acorda reunir als propietaris l'indants a dit camí per que cedeixin una petita part de terreny, i donguin facilitats, ja que millorarà molt llurs propietats tan important reforma.

En Martí dona compte de la visita oficial efectuada a les empreses sumministradores d'aigua, de Vilanova, de la que, en la del «Príncep Alfonso», fora de les escuses, no se'n pogué treure res en clar, a pesar d'ésser la Companyia que ha defraudat més als seus abonats, que dona la culpa a haver-se ensulciat una mina i a una important filtració de aigua als carrers de Jesús i Major; acordant-se requerir-la per que repari desseguida les susdites filtracions, i proveeixi d'aigua la font que serveix, del carrer d'Espalter, doncs les altres fonts, servides per l'«Acueducto Villanovés», totes rajen.

En Tutusaus demana que s'evitin incidents lamentables en el dispar de tronades per la Festa Major; En Durán exposa que els programes podrien portar alguns gravats amb dats monogràfics; que's tindria de celebrar un acte homenatge a la Vellesa i concedir premis a les edificacions construïdes més tísticament.

En Martí s'hi adhereix, però deixant-ho per un altre any, doncs pel present resulta inútil parlar-ne, per manca de temps material.

ORDINARIA DEL DIA 29

La presideix l'Alcalde, D. Josep Planas Robert, assistint-hi els regidors Srs. Clarà, Martín, Marcet, Durán, Martí i Tutusaus.

Aprovada l'acta de l'anterior, s'acorda arranjat el Camí de la Fita, acceptant la oferta d'En Pere Carreras, que ho fa en molt bones condicions.

Es dona compte del desenrotllament de la passada Festa Major i de la brillantesa en tots els seus actes, sense cap incident desagradable, malgrat l'enorme multitut que invadí els carrers; acordant-se donar expressius vots de gràcies als pendentistes, «Joventut Nacionalista», al catedràtic de Lleida i conferenciant Sr. Sans i Poch, a D. Rafel Llopart, a D. Manuel Sabater i a D. Samuel Barrachina, per la valuosa cooperació prestada a les festes.

Es concedeix permís per fer obres a don J. M. Bofill Gasset a la casa n.º 27 del carrer de Sant Bartomeu; a D. Josep Martínez Sarda, a la casa n.º 6 del carrer de Sant Joan; i a D. Agustí Mestre, a la casa n.º 9 del carrer de Sant Gaudenci.

Així mateix es concedeix permís a don Pere Balcells Amat per empalmar la seva casa de la Carretera de Vilanova cantonada a la de Ribas, a la clavaguera que passa per l'altra banda de la carretera, mitjançant lo que disposi Obres Públiques i que la C. de F. dictamini sobre l'arbitri que ha de satisfer, donada la situació especial de la casa.

S'acorda la distribució de fondos per al mes vinent i l'abonament de les atencions pressupostades.

S'aproven alguns comptes de jornals empleats en l'arranjament de la via pública, compra de premis pels deixebles de les escoles de la vila, etc.

S'acorda agrair a D. Joaquim Teixidó de l'«Associació Catalana d'Artistes», el galant donatiu de varis llibres destinats a la Biblioteca municipal.

En vista d'una instància de la «International Telephone and Telegraph Corporation», que demana l'adhesió de l'Ajuntament per explotar totes les xarxes telefòniques d'Espanya, s'acorda per unanimitat negar l'adhesió i oferir-la amb tot entusiasme a la Mancomunitat de Catalunya per que s'encarregui de dit servei a la nostra terra.

Es dona compte de que s'ha celebrat una reunió preparatòria de propietaris l'indants al Camí dels Capellans, cedit a la Mancomunitat, a l'objecte de tractar de la conversió en carretera que salvi el pas a nivell de la Creu dels Esparbats.

Es llegeix un atent ofici donant compte de l'establiment del Vice-Consulat del Uruguay en aquesta vila, fent-se constar en acta la complaença i donar-li la més entusiasta cooperació.

Es queda enterat d'una laudatòria comunicació de l'Institut de Reformes Socials (de Madrid) agraint a l'Alcalde la seva gestió en el darrer conflicte Obrer del Autòdrom.

S'acorda que la C. de F. dictamini sobre les condicions de venda d'un sobrant de via pública als voltants de Can Negret (Port-Alegre), que sollicita un particular.

Així mateix s'acorda haver vist amb satisfacció que han sigut desestimats alguns recursos que dificultaven el funcionament de l'Autòdrom, quines obres han sigut declarades d'utilitat pública.

En Martín proposa que s'expressi al Govern la satisfacció de l'Ajuntament per l'indult del caporal Sánchez Barroso i que s'acabi la guerra del Marroc, acordant-se per unanimitat.

Amb l'abstenció dels socialistes, s'acorda dirigir una expressiva felicitació al dignísim diputat D. Antoni Jansana Llopart per haver sigut quasi per absoluta unanimitat (85 vots entre 87 votants) President de l'Assamblea de la Mancomunitat.

En Durán demana que es fassin les alineacions dels sectors d'aixamplis que encara no la tinguin, a l'objecte de que els que vulguin edificar sapiguin a què atendre's, acordant-se així.

S'acorda activar la perllongació del carrer de Sant Josep, i s'aixeca la sessió.

Primavera

Els arbres verdegens, la terra desperta, el cel qu'era núvol es va tornant blau: comença una vida qu'encara és incerta, rublerta de pau.

Volant coratjosa ja ve l'aureneta: visita la casa que guarda el vell niu; comença una vida qu'encara és incerta; la terra somriu.

Canta l'arbre de la serra, canta el prat i canta el riu, els aucells van fent el niu, mentres tant la verge terra torna mare novament.

Canta l'aigua del torrent la cançó de primavera, i la font mig cançonera va rajant ben dolçament.

Ha vingut la nova vida revestida de verdor. Ha vingut perquè era l'hora de brotar amb esplendor, i la fulla mig verdosa va treient el caparró.

El sol s'ho contempla la cara riallera, mirant la Natura li dona un petó;

a dalt la muntanya l'alzina surera mormola conmosa l'eterna cançó.

Un núvol s'ho mira la cara plorosa, la terra desperta rublerta d'amor, esclata rogenca i ardenta una rosa i el núvol li envia lo seu primer plor.

Primavera beneïda, la del rostre joverçà, qu'has portat la nova vida tot venint-me a visitar.

Quan ma testa ja marci a dolçament reposarà, primavera beneïda, vina a veure'm al fos à.

Em duràs una rosella, la rosella i un pató, no podrà negar-te'l ella que t'estima de debò.

Mes si ella no ho volia, no caldrà que tornis pas, qu'allavors et miraria com qui mira un troc de gl'ç.

Primavera beneïda, la del rostre jovinçà, qu'has portat la nova vida tot venint-me a visitar.

LLUÍS MIRÓ PARELLADA

Abril 1923.

La dança a l'Escola

L'Escola deu informar la vida entera de l'alumne.

Ara de poc l'Escola s'havia acuitat per atendre les imperioses necessitats intel·lectuals que'l viure modern, tan evolucionador, exigeix a cada moment, i tot aquell rengle de termes de vida menys peremptoris que esperaven llur torn de adaptació als nous corrents, restava abandonat de tots, fins que prou i massa ens han arribat els clams de l'esperit pel qual tot lo que'l nodreix és de primera necessitat, que per això fou dit que no sols de pa viu l'home.

Aquí tenim, doncs, l'educació física, l'educació estètica, la religiosa, prou poc atesa, encara que sembli paradoxa, entre nosaltres, més que tot, aquella altra educació que potser caldrà dirne essencialment moral: l'educació d'aquelles activitats de costum i esplai que l'esperit té de més a més i que són la sal de la vida, que donen el perquè del viure, revestint-lo de una forma que d'altra manera no té.

La vida val per l'ús que se'n fa, i el ús de la vida és allò en que nomes hi entra l'esperit; mai l'obligació, ni el deure, ni la necessitat.

L'ús de la vida es en el lleure, en el joc, en la diversió, en la cerimònia, en la dança, en la litúrgia en el passeig, en la visita.

L'educar per aquestes fins no creiem equivocat dir-ne educació moral, potser amb més finor que de l'altra educació moral en ús.

Heus aquí, doncs, per què duem la dança a l'Escola.

Heus aquí la raó de l'article que segueix i d'altres que vindran continuint la tècnica dels ballets populars més graciosos.

La dança figura en el rengle de necessitats oblidades fins ara, sobre tot en la nostra terra, dins la complexa formació de l'home. I del seu valor sabem que enclou una educació estètica i física que potser amb res ne podria suplir-se tan delicadament, però més que tot, ella contribueix a educar això complexíssim que en les tristes generacions d'ara quedat tan desamparat: l'ús de la vida.

ALEXANDRE GARCIA

Escola Superior Agricultura

Millora important

L'Escola Superior d'Agricultura, que ve realitzant des de la seva creació una tasca tant profitosa, ha estat objecte d'una important reforma que millorarà encara el seu ensenyament.

Havia constituït sempre una de les més vives aspiracions de la Escola, el arribar a posseir com a anexe a la mateixa una finca de prou extensió per a donar-hi amb la deguda amplitut l'ensenyament de la pràctica agrícola. L'adquisició d'una finca de més d'un centenar d'hectàries i de variats conreus, situada a Caldes de Montbuy, ha vingut a satisfer abastament aquest desig de millora.

La Mancomunitat que sempre dotà generosament l'Escola, que comptava ja amb un nodrid quadre de Professors, un ampli edifici bastit a posta, nombrosos laboratoris, degudament utilitzats, camps d'experimentació i locals per a la cria d'animals, li dona ara amb la finca, l'únic que li mancava per a poder acomplir una perfecta obra docent en favor dels nostres agricultors.

Darrerament el Consell de la Mancomunitat ha aprovat un nou pla d'ensenyament de l'Escola per tal d'adaptar-lo a les noves circumstàncies que comporta el anexe de la finca. Amb aquest nou pla queda l'ensenyament notablement millorat. No sols els alumnes podran realitzar a la finca les pràctiques de les assignatures que ho necessitin, ja que així ho permet la curta distància de Barcelona, sinó que hi viuràn un any complet, per a acostumar-se a l'ambient i la vida rural, i per a poder intervenir i treballar personalment en totes les feines agrícoles.

Atenent a una demanda de nombrosos pares d'alumnes, l'Escola disposa a la finca i per l'any d'estada a la mateixa, d'un pensionat organitzat modernament, on els alumnes podran dur una vida higiènica i disciplinada, en bones condicions econòmiques. L'estada al pensionat no és obligatòria i els alumnes

que ho desitgin podran viure la poble de Caldes, però si és recomanable per les seves aventatges morals i materials i per a poder fer-se càrreg plenament de la manera de portar una explotació agrícola.

Amb la notable millora que representa el desdoblament de l'Escola Superior d'Agricultura (C. d'Urgell, 187) que juntarà així els aventatges científics dels grans nuclis urbans per a l'ensenyament tècnic i els treballs de laboratori, a la pràctica fonementada que permet una explotació rural, amb tots els mitjans moderns necessaris, és indubtable que augmentarà fortament l'amplitut de la seva meritòria obra.



Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el mes de Juliol de l'any 1923.

MATRIMONIS

Marià Milà Mirabent i Rosa Brull Escudé, Joan Mestre Fusté i Trinitat Travé Camós, Ramón Aimerich Vila i Enrica Rimbau Artigas, Francesc Vergés Masdeu i Mercè Barés Capdet, i Tomas Mir Lana i Rosa Loscertales Tierz. —Total, 5.

NAIXEMENTS

Maria-Rosa Trull Güell, filla d'August i Carme; Josep Cabré Tarragó, de Josep i Rosa; M.^a dels Dolors Ferrer Almirall, de Josep Emili i Dolors; Ramón Sardà Nin, de Josep i Maria; Manel Matas Colom, de Gregori i Francisca; Carme Villaplana Amposta, de Josep i Josepa; Antòni Bernal Yllán, de Antòni i Antònia; Manel Vicedo Mira, de Angel i Maria; Maria Avila Moragas, de Patrocini i Pilar; Salvador Marcet Ferrer, de Ferran i Llúcia; Emili Sánchez Cañellas, de Emili i Rosa; Francisca Mestre Capdet, de Pere i Mercè; Antòni Riquelme Ramos, de Miquel i Francisca; Ramón Nogué Ivern, de Cristòfol i Remei; i Enric Moreno Verdejo, de Josep i Elisabet. —Total, 15.

DEFUNCIONS

Pau Farré Sans, 29 anys, casat; tuberculosi; Maria Codina Riera, 85, casada; senilitat; un desconegut; congestió cerebral; Pere Comas Cucurull, 43, casat; tuberculosi; Vicents Nebot Juan, 6 mesos; còlera infantil; Maria Ferré Rosell, 34 anys, casada; tuberculosi; Carles Alejandro Viciano, 40, vidu; hepatitis crònica; Ignocència Esteban Centellas, 73, casada; senilitat; Victòria Aparicio Sánchez, 17, soltera; tuberculosi; i Manel Llecha Albés, 24, solter; asfíxia. —Total, 10.

La pluja

GLOSA FANTÀSTICA

Dança la pluja; dança i rutlla al ritme foll de llur esclat: que és brava fiblada d'agulla que extremeix el sol mullat.

El freg violent de la gota que muda atravessa l'espai, trasbalsa el gran aire, i tota la munió, apar un desmai...

Transparenta la bocinalla que adalerada trontolla: són filargarces que en baralla frisen per la dança folla,

que, puntejada en un sol pas, tenint llurs xiseles per musica, anc que incerta i sens compàs, té una armonia, bonica.

Exhala l'aigua boi dançant un batec de brasa viva: el xoc és un guspir flamejant que la nova gota esquiva...

Mor cada fibra cristallina, gota esclatant en sò de guerra. Retuda la pluja ja fina, flama dançant damunt la terra.

JOAN PUIG MESTRE

Sitges, Abril 1923.

Todas las señoras reconocen la originalidad y buen gusto de los modelos de sombreros de la MAISON GERMAINE. —6, Puertaferri, 6.—BARCELONA.

SOLARS

terrenys en venda a dos rals el pam, junt a la futura Avinguda del Vinyet.

Raó: Teresa Puig de Lahoza, Camí fondo del Vinyet. (Antic «Forn de l'obra»).

J. Masip

Tarjes postals

Objectes escriptorer

Joguines, Pisa, etc.

Objectes regal

24, Parelladas, 24

Consultori Mèdic-Quirúrgic de R. PADROL

RAIGS X

ELECTROTERAPIA : MASSATGE ELÈCTRIC

De 4 a 6 i a hores convingudes

Bonaire, 35

Telefon 1373

SITGES

GAIETA ALMIRALL SUCCESSOR DE JULI BARBEY
CORREDOR DE BORSA

Compra-venda de valors i Col·locació de capitals en operacions de Doble i Operacions a plaç

RONDA UNIVERSITAT, 20, 1.^{er}
TELÉFON 1794 A.

BARCELONA

Septimí Sitgetá

compost de

Flauta, Clarinet, Saxofón, Cornet, Fiscorn, Trombó i Contrabaix. S'ofereix per tota classe de Balls, Concerts i Sardanes dels millors compositors.

Per ajuts dirigiu-vos a

Pompeu Senabre : C. Jesús, 69

VIGUES

Extens assortit

DIPOSIT: Camp de l'Estació

Carretera Vilanova, 19 : Tel. 1

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Casa JAUME SABATÉ & C.

CENTRE VITÍCOLA

Secció FABRICA DE SERRALLATJA

EXPLOTACIONS FORESTALS

Terramar Parc-Hotel

Tots els dies,

de 5 a 8 tarda i de 9 a 12 nit,

CONCERT a piano i violí

per les eminents concertistes les Sres. Germanes GALÍ.

Diumenges i dies festius, de 5 a 8,

BALLS i SARDANES

pel septimí «ART SUBURENC».

Il·luminació elèctrica al Passeig Marítim, Parcs i terrasses de l'Hotel.

Servei d'autobusos, tarda i nit, del Passeig La Ribera a Terramar.

AUTOMOBILS

Parada fixe HOTEL SUBUR, davant del Pinar de la Ribera.

Servei esmerat

per la població i per la carretera.

Excursions a preus convencionals

FERRAMENTES

de totes menes

Jossp E. Ferrer : C. de Rusiñol.

FABRICA DE MOSAICS

ANTON PAGÉS I C.

Grandioses existències

Força varietat en artístics dibuixos d'exquísida novetat

Exit creixent per llurs bons resultats

d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera Barcelona, 3 - SITGES - Tel. 393

Narcís Simó & Salvador Robert

Carrer de Sant Sebastià, 28 - SITGES

Projectes i execució de jardins, parcs, passetjos i plantacions

Venda a l'engròs i a la menuda

d'ARBRES, ARBRETS i FLORS de totes menes i varietats

per rares i exòtiques que siguin

Si vostè s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

JAVÓ CHIMBO

Fabricants
Onliga Savonera de
Tapia i Sobrino S.O.
Bilbao

Representant
F. Garriga
Corts 403 T-79-H
Barcelona



Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

INGENIEROS QUÍMICOS Y FARMACÉUTICOS

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

LLEGITIM

MOSCATELL

Vda. de Robert

a LITRES i EMBOTELLAT

Banco de Villanueva

Sucursal de Sitges

Comptes corrents d'estalvis

amb interès del 3 per 100 anyal

CUPONS

Girs, descomptes, valors, cupons, comptes corrents, dipòsits de valors, ordres de borsa, compra-venda de paper i moneda (nacional i estrangera) i demés operacions de Banca.

Dipòsits en diners, pagat a la vista, sense guany; als tres mesos, el dos per cent; als sis mesos, el tres per cent; i als dotze, el quatre per cent anyal.

Hores de Caixa: De les 9 del matí a la 1 de la tarde.



Camiseria y Gorbateria

32. BOQUERIA, 32.

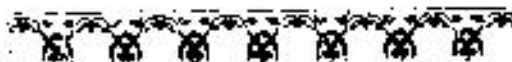
• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida



Agència Transportes

Carretera Nueva, 3 - SITGES

Gregorio MIRABENT HILL

REPRESENTANTE DE:

Transportes Económicos, S. A.,
a pequeña velocidad

Plaza de San José Oriol, 2

y de

La Igualadina, a gran velocidad

San Pablo, 2 - Barcelona

Materials per a la Construcció

J. PETIT MARTÍ

Gran assortit en Waters, Lauabos i Bidets
a preus molt ventajosos.

Rajoles del país i belgues (pura llosa)

Materials de totes classes

S. Bartomeu, 40

SITGES

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

Edició d'edició a 10 cèntims

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DE HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES,
PRÓSTATA, URETRA y PENE

Aplicación del 606 y 914

Dr. Dou. 5, pral., 2.ª - Barcelona

VILLANUEVA: Calle Libertad

de diez a doce los jueves y domingos.

